

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης για το Άγιον Πάσχα

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Ανάσταση του Χριστού είναι η απάντηση της Θείας αγάπης στην αγωνία και την προσδοκία του ανθρώπου, όπως υπογραμμίζει στο μήνυμά του για το Πάσχα ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

Παράλληλα, σημειώνει ότι το Πάσχα δεν είναι απλώς μια θρησκευτική εορτή για τους Ορθοδόξους και, μεταξύ άλλων, προσθέτει ότι κάθε Θεία Λειτουργία, κάθε προσευχή και δέηση των πιστών, κάθε εορτή και μνήμη Αγίων και Μαρτύρων, η τιμή των ιερών εικόνων, κάθε πράξη θυσιαστικής αγάπης και αδελφoσύνης, εκπέμπουν πασχάλιον φως και αναδίδουν το άρωμα της Αναστάσεως.

Αναλυτικά, το μήνυμά του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου για το Άγιον Πάσχα αναφέρει:

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ

Ἀριθμ. Πρωτ. 289

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ – ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Τήν ψυχωφελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν καί προσκυνήσαντες τά Πάθη καί τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου, ἰδού καθιστάμεθα σήμερον κοινωνοί τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ Ἀναστάσεως, λαμπρυνόμενοι τῇ πανηγύρει καί ἀναβοῶντες ἐν χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ τό κοσμοσωτήριον ἄγγελμα «Χριστός Ἀνέστη»!

Ὅ,τι πιστεύομεν, ὅ,τι ἀγαπῶμεν, ὅ,τι ἐλπίζομεν ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι συνδέεται μέ τό Πάσχα, ἀπό αὐτό ἀντλεῖ τήν ζωτικότητά του, ἀπό αὐτό ἐρμηνεύεται καί νοηματοδοτεῖται. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀπάντησις τῆς Θείας ἀγάπης εἰς τήν ἀγωνίαν καί τήν προσδοκίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί εἰς τήν «ἀποκαταδοκίαν» τῆς συστεναζούσης κτίσεως. Ἐν αὐτῇ ἀπεκαλύφθη τό νόημα τοῦ «ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν» καί τοῦ «καί εἶδεν ὁ Θεός τά πάντα, ὅσα ἐποίησεν, καί ἰδού καλὰ λίαν».

Ὁ Χριστός εἶναι «τό Πάσχα ἡμῶν», «ἡ ἀνάστασις πάντων». Ἐάν ἡ πτώσις ὑπῆρξεν ἀναστολή τῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου πρός τό «καθ' ὁμοίωσιν», ἐν Χριστῷ ἀναστάντι ἀνοίγεται πάλιν εἰς τόν «ἡγαπημένον τοῦ Θεοῦ» ἡ ὁδός τῆς κατὰ χάριν θεώσεως. Συντελεῖται τό «μέγα θαῦμα», τό ὁποῖον ἱᾶται τό «μέγα τραῦμα», τόν ἄνθρωπον. Εἰς τήν ἐμβληματικήν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῇ Μονῇ τῆς Χώρας,

ἀτενίζομεν τόν κατελθόντα «μέχρις Ἰδοῦ ταμείων» Κύριον τῆς δόξης καί καθελόντα θανάτου τό κράτος, νά ἀναδύηται ζωηφόρος ἐκ τοῦ τάφου, συνανιστῶν τοὺς γενάρχας τῆς ἀνθρωπότητος, καί ἐν αὐτοῖς ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος, ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων, ὡς ἐλευθερωτῆς ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου.

Ἐν τῇ Ἀναστάσει φανεροῦται ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ ὡς ἀπελευθέρωσις καί ἐλευθερία. «Τῇ ἐλευθερίᾳ ... Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε». Τό περιεχόμενον, τό «ἥθος» αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία πρέπει νά βιωθῇ ἐνταῦθα χριστοπρεπῶς, πρὶν τελειωθῇ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ βιωματικὴ πεμπτουσία τῆς «καινῆς κτίσεως». «Ὑμεῖς γάρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις». Ἡ ἐλευθερία τοῦ πιστοῦ, τεθεμελιωμένη εἰς τόν Σταυρόν καί τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, εἶναι πορεία πρὸς τὰ ἄνω καί πρὸς τόν ἀδελφόν, εἶναι «πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη». Εἶναι ἔξοδος ἀπὸ τὴν «Αἴγυπτον τῆς δουλείας» καί τῶν ποικίλων ἀλλοτριώσεων, χριστοδώρητος ὑπέρβασις τῆς ἐσωστρεφοῦς καί συρρικνωμένης ὑπάρξεως, ἐλπίς αἰωνιότητος, ἡ ὁποία ἐξανθρωπίζει τόν ἄνθρωπον.

Ἑορτάζοντες τό Πάσχα, ὁμολογοῦμεν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ «ἔχει ἤδη ἐγκαθιδρυθῇ, ἀλλὰ δέν ἔχει ἀκόμη ὀλοκληρωθῇ». Ἐν τῷ φωτί τῆς Ἀναστάσεως, τὰ ἐγκόσμια πράγματα ἀποκτοῦν νέον νόημα, ἐφ' ὅσον εἶναι ἤδη μεταμορφωμένα καί μεταμορφούμενα. Τίποτε δέν εἶναι ἀπλῶς «δεδομένον». Τὰ πάντα εὐρίσκονται ἐν κινήσει πρὸς τὴν ἐσχατολογικὴν τελείωσιν των. Αὕτῃ ἡ «ἀκράτητος φορά» πρὸς τὴν Βασιλείαν, ἡ ὁποία βιοῦται κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ συνάξει, προφυλάσσει τόν λαόν τοῦ Θεοῦ ἀφ' ἑνός μὲν ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ἱστορίαν καί τὴν παρουσίαν τοῦ κακοῦ ἐν αὐτῇ, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀπὸ τὴν λήθην τοῦ Κυριακοῦ λόγου «ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», τῆς διαφορᾶς δηλονότι μεταξὺ τοῦ «ἤδη» καί τοῦ «ὄχι ἀκόμη» τῆς ἐλεύσεως τῆς Βασιλείας, συμφώνως καί πρὸς τό θεολογικώτατον «Ὁ Βασιλεὺς ἦλθεν, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, καί ἡ Βασιλεία του θά ἔλθῃ».

Κύριον γνώρισμα τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας τοῦ πιστοῦ εἶναι ὁ ἀσίγαστος ἀναστάσιμος παλμός, ἡ ἐγρήγορσις καί ὁ δυναμισμός της. Ὁ χαρακτήρ αὐτῆς ὡς δώρου τῆς χάριτος ὄχι μόνον δέν περιορίζει, ἀλλὰ ἀναδεικνύει τὴν ἰδικὴν μας συγκατάθεσιν εἰς τὴν δωρεάν, καί ἐνδυναμώνει τὴν πορείαν μας καί τὴν ἀναστροφήν μας ἐν τῇ νέᾳ ἐλευθερίᾳ, ἡ ὁποία ἐμπερικλείει καί τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀλλοτριωθείσης σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τὴν κτίσιν. Ὁ ἐν Χριστῷ ἐλεύθερος δέν ἐγκλωβίζεται εἰς «γῆϊνα ἀπόλυτα», ὡς «οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα». Ἡ ἐλπίς ἡμῶν εἶναι ὁ Χριστός, ἡ ἐν Αὐτῷ ὀλοκληρωμένη ὑπαρξις, ἡ λαμπρότης καί ἡ φωτοχυσία τῆς αἰωνιότητος. Τὰ βιολογικά ὅρια τῆς ζωῆς δέν ὀρίζουν τὴν ἀλήθειάν της. Ὁ θάνατος δέν εἶναι τό τέλος τῆς ὑπάρξεώς μας. «Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἐσβεσεν αὐτόν ὑπ'

αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην». Ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία εἶναι ἡ «ἄλλη πλᾶσις» τοῦ ἀνθρώπου, πρόγευσις καὶ προτύπωσις τῆς πληρώσεως καὶ τῆς πληρότητος τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῷ «νῦν καὶ αἰεί» τῆς ἐσχάτης ἡμέρας, ὅτε οἱ «εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς» θά ζοῦν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον μετὰ τοῦ Χριστοῦ, «ὁρῶντες αὐτόν καὶ ὁρώμενοι καὶ ἄληκτον τὴν ἀπ’ αὐτοῦ εὐφροσύνην καρπούμενοι».

Τὸ Ἅγιον Πάσχα δέν εἶναι ἀπλῶς μία θρησκευτικὴ ἑορτὴ, ἔστω καὶ ἡ μεγίστη δι’ ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους. Κάθε Θεία Λειτουργία, κάθε προσευχή καὶ δέησις τῶν πιστῶν, κάθε ἑορτὴ καὶ μνήμη Ἀγίων καὶ Μαρτύρων, ἡ τιμὴ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἡ «περισσεία τῆς χαρᾶς» τῶν Χριστιανῶν (Β΄ Κορ. η΄, 2), κάθε πρᾶξις θυσιαστικῆς ἀγάπης καὶ ἀδελφοσύνης, ἡ ὑπομονὴ ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἡ οὐ καταισχύνουσα ἐλπίς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, εἶναι πανήγυρις ἐλευθερίας, ἐκπέμπουν πασχάλιον φῶς καὶ ἀναδίδουν τὸ ἄρωμα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, δοξάζοντες τὸν πατήσαντα θανάτῳ τὸν θάνατον Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας ὑμᾶς, τοὺς ἐν ἀπάσῃ τῇ Δεσποτείᾳ Κυρίου τιμιωτάτους ἀδελφούς καὶ τὰ προσφιλέστατα τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἐόρτιον ἀσπασμόν, εὐλογοῦντες μαζὶ σας γηθοσύνως, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα ,βκα΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάντα

εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Φωτογραφία: Νίκος Μαγγίνας